

se ji zdi, da hodi nekdo po veži. Šla je in posvetila v vežo, da bi videla, kedo da je. Ker v veži ni bilo nikogar, se je podala še v kuhinjo. Nekoliko pozneje so našli Ano v kuhinji, imela je s sekuro preklano glavo od senca do čeljusti in tudi več ran na temenu in na vratu. Kakih 30 korakov od hiše so našli vso okrvavljeno sekuro, s katero je bila umorjena Ana. Orožniki so aretirali Uršulo, sestro Ane, in je preiskava v polnem teku pri sodišču v Novem mestu.

Nevaren vlomilec pod ključem. Orožniki iz Kranja so prepeljali v Ljubljano nevarnega tatu in vlomilca, 25letnega Stanka Zupanca iz Zaloga pri Kamniku. Zupanc je bil pomočnik vlomilca Betona, ki je bil pred kratkim ustreljen na begu blizu Cerkelj. Zupanca so po aretaciji zasliševali dva dni.

Blagoslovitev zastave. V nedeljo, dne 5. novembra, se je vršila v Beogradu blagoslovitev zastave sokolskega društva Beograd III. Sokolsko zastavo je najprej blagoslovil pravoslavni škof dr. Vincenc Bujič, za njim muslimanski imam v Beogradu dr. Abdulah Hadžič, za njim židovski rabin Apinum in nasled za starokatolike

ki ne priznavajo rimskega papeža — starokatoliški župnik dr. Niko Kalodjera.

V Italiji že imajo zimo. Italijanska vremenska poročila prinašajo vesti o zimskem mrazu, kakoršnega ne pomnijo po Italiji ob tem času že več let. V pokrajini Verona je visok sneg na raznih krajih pol metra. V Trstu so imeli mrzlo burjo s hitrostjo 90 km na uro.

S tiskom sejmo besedo božjo! Kakor pridigujemo vsako nedeljo, tako naj tudi tisk prinaša vsako nedeljo besedo božjo v vaše kraje! Naročutje »Nedelje«! Napravite ji prostor v cerkvi s puščico, kjer jo položite, vsak jo lahko vzame, pa naj daruje za njo, kolikor more, vsaj 10 komadov je bo na tak način gotovo šlo! — Uprava »Nedelje«, Maribor.

Ima pri vas že vsaka hiša Sv. pismo? Ceneje kot po 6 Din, polplatno vezan 8 Din in celoplatno vezan 15 Din pa res ni mogoče zahtevati! Organizirajte naročilo! Priporoča se Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Nova zaloga nabožnih predmetov je dospela, posebno križev, kipov, slik in podobic itd. Naročujte pri Tiskarni sv. Cirila v Mariboru!

Velike lesene jaslice za cerkev zelo ugodno na prodaj v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Denarnice za drobšč kupite najboljše v prodajalnah Tiskarne sv. Cirila v Mariboru.

Po silno nizkih cenah se kupijo damski plašči vseh modernih fazon v Tovarni perila in oblek Stermecki — Celje.

Za negovanje telesa, za jačanje udov in zaščito pred obolenjem, je Fellerjev Elsafluid priznano domače sredstvo in kozmetikum že 86 let in splošno priljubljen. Poskusna steklenica 6 Din, dvojna steklenica 9 Din povsod. Po pošti 9 poskusnih ali 6 dvojnih ali 2 velike specialne steklenice 68 Din brez daljnih stroškov pri lekarnarju Eugen V. Feller, Stubička Donja, Elzatrč 341, Savska banovina.

Predivo in konopljo vam izdelam v vrvarsko blago. Šinkovec Anton, Celje, Dečkov trg.

Sanatorij v Mariboru, Gosposka 49, tel. 23-58, zopet odprt. Prosta izbira zdravnikov. Cene zmernne. Vodja primarij dr. Černič. 867

Sadna drevesa v veliki izbiri in po najugodnejših cenah se dobijo pri banovinski trsnici in drevesnici v Kapeli, pošta Slatina Radenci. Zahtevajte ponudbo! 1105

Strah v stolpu.

Grof je ponudil svojim gostom cigarete. Nato je začel, naslonjen s hrbtno k peči, svojo povest:

»Jaz in moja žena preživiva vsako poletje v tem gradu, ki je že od 14. stoletja lastnina naše družine. Stolp je bil pozidan 1315 in je ostal skoro do danes povsem neizpremenjen. Od tod ga lahko vidite, tam tik ob reki.

Kakor daleč nazaj sega spomin naših prednikov, ni prebival nikdo v tem stolpu. Ker smo pa pričakovali letos več gostov, sem moral opremiti v stolpu eno sobo za profesorja in vzgojitelja

mojega sina. G. profesor Aman je tih, vrl mož in smo bili vsi z njim zadovoljni.

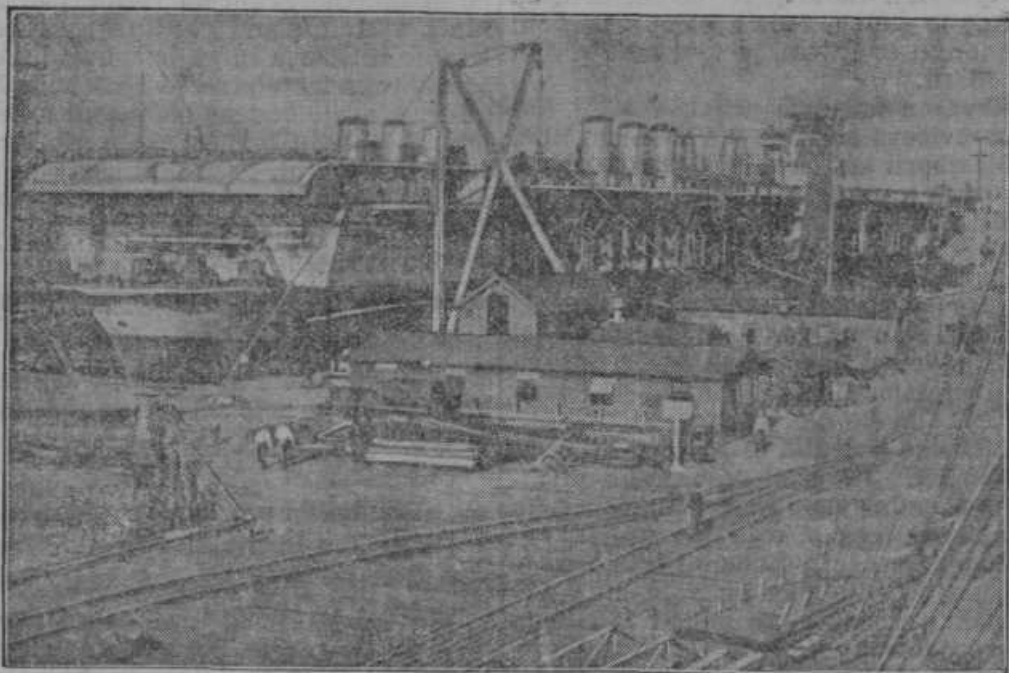
Dne 1. julija smo zapustili v avtomobilu mesto in smo dospeli v noči semkaj v grad. Po večerji se je podal vsak od nas v svojo sobo. Spremljal sem g. profesorja osebno v stolp, v katerega vodijo težke stopnice. Pred slovesom sem še omenil, da bom zaprl polke sohe, da bo g. profesor lažje dalje in od luči nemoteno počival. Vzgojitelj se mi je zahvalil za pozornost, segla sva si v roke in odšel sem.

Drugi dan je z gledal profesor zmučeno in mi je po daljšem spraševanju tudi priznal, da celo noč ni zatislil očesa. Pač pa mi ni hotel odkriti vzroka, kedo in kaj mu bi naj bil pregnal spanje.

Od tedaj naprej je postajal poprej tolikanj dobrodušen gospod vedno bolj razburljiv in je začel celo mojega sina za vsako malenkost pretepavati. Radi rastoče neznosnosti sem ga lepega dne

Parada prvih fašistov ob proslavi 11letnice fašističnega pohoda v Rim. — Na sliki vidimo slavelok, katerega je odkril Mussolini.

V ameriški ladjedelnici v Newportu dogotavljajo materno ladjo za sprejem in odlet 140 mornariških letal.

Proslava obstoja 10letnice nove Turčije ob spomeniku na čast republike.

opozoril, da tako pač ne bo šlo dalje in naj mi vendar pove, zakaj se je naenkrat spremenil in baš tukaj na letovišču. Mož je nekaj časa okleval sem ter tja, potem se je izpovedal. Poslušal sem izpoved, zmajeval sem neverjetno z glavo in mu staval naslednjo ponudbo: »Gospod profesor, za noč prepustite meni sobo v stolpu. Sam bom prenočil v njej.«

»Proti enajsti uri sem stopil v profesorjevo nočišče. Mirno sem se slekel in se podal k počitku. Kmalu sem tudi upihnil luč.

Star sem 55 let in slobodno mirno lahko trdim, da mi je pojem »strah« nekaj povsem tujega. Ne, resnično, nikdar kot otrok se nisem bal, če sem šel kot otrok skozi grad ali preko dvorišča. In tudi pozneje v svetovni vojni, če so se tudi razletavale granate prav tik mene, me ni potresavala bojazen.

Nocojšnjo noč pa, moji ljubi prijatelji, so se mi ježili lasje od strahu. Ko so se moje oči navadile na temo, sem zagledal pred seboj v vsej velikosti — okostnjak!

Nameril sem žepno svetilko na strašilo. Zginilo je. Ugasnil sem luč, okostnjak je bil zopet tu. Pognal sem se iz postelje, roke sem tiščal pred sebe in stopal proti — strahu. Skušal sem prodirati ob postelji . . . Stol, ki mi je bil na poti, sem prevrnil. Od strašila sem še bil oddaljen komaj par korakov . . . Skočil sem — — — hotel sem koščeno grozo zagrabiti za členke na rokah.

Zamahnil sem z obema rokama, a zadel sem z zamahljajem zid, od katerega je odsevala razsvetljena slika okostnjaka!

Prižgal sem luč in sem se zgrudil v naslonjač. Srce mi je razburkano nabijalo, čelo mi je zalival mrzel pot. Še enkrat sem zbral preostanek moči, upihnil sem luč in sem se bližal steni. S svinčnikom sem potegnil na steni obrise svetlikajočega se okostja, nato sem pa zapustil sobo nepopisne groze.

Danes, prav zgodaj zjutraj, sem poklical zidarja, kateremu sem naročil, da je odstranil čisto previdno omet na od mene v strašni noči záznamovanem mestu zidu.

Mož je potolkel s kladivom, donelo je votlo in oznanjalo, da je zid — votel . . . Za prav tenkim ometom je bila votlina, katero je delavec počasi razkrival. Ko je končal, je odskočil v stran . . .

S truščem je priletel v sobo na tla — okostnjak in se je razbil na lesenih tleh. Z zidarjem sva zbrala posamezne kosti.

Okostje je bilo od izredno velikega moškega. Tekom stoletij je fosfat iz kosti prodrl v omet in v temi se je okostje svetilo ali fosforesciralo na steni. Na četrtem prstu na roki je imel težek pečatni prstan, kakor so ga nosili vitezi tedajšnjih časov.

Tako postane družinska storija istina. Stara zgodba poroča, da je odkril v sredini 14. stoletja neki grof iz naše družine nezvestobo svoje žene. Maščeval se je nad ljubimcem na ta način, da ga je pustil živega zazidati v sobi v stolpu.«

DRUŠTVENE VESTI

V zimi oživijo prosvetni domovi.

(Dopis z Vurberga.)

Med tem, ko lega polje naše zemlje k počitku, se vedno bolj osvežuje njiva našega društvenega življenja: naša prosveta. Takrat, ko mine delo na polju, ko prihaja dolgočasna zima, oživijo naši društveni domovi, ki so poleti ob času velikega dela na polju nekako samevali.

Prvo nedeljo oktobra smo polagali račun našega delovanja v društvu za leto 1932/33. Predsednik društva je izja-

vil: S prav veselimi čuvstvi, da je naše društvo zopet vzpostavljeno, pozdravljam tako kot še nikoli vas, dragi člani in članice, vas ljubljena vurberška mladina, prav nič manj pa vse ostale zbrane na tem 26. obnem zboru.

Nato je predsednik orisal v kratkih potezah razmere, ki vladajo sedaj v našem društvu. Zanikal je popolnoma, da li bile malemu številu članstva krive slabe denarne razmere, ki vladajo danes. Vzrok je v tem, ker mladina nima smisla za prosveto in vzgojo. Iskreno je priporočal zbranim, naj skušajo delati na to, da se bo dvignilo število članov in poživilo delo v društvu. Naša bo čast, če bo naše društvo stalo po moči in po svoji delavnosti v prvih vrstah katoliške slovenske prosvete.

Nato je g. Mirko Geratič iz Maribora govoril zanimivo o prosvetnem delu in o izobrazbi ter o tem, kakšno bodi pra-

Morilska trojica.

Na južnem Francoskem čakajo z največjo napetostjo na izid obravnave proti advokatu Sarretu in njegovima pomagateljicama sestrama Schmidt. Ta proces je eden največjih ter najbolj ogabnih, kar jih pomni Francija. Glavni krivec je odvetnik Sarret, ki je užival v mestu Marseille največji ugled. Sarret se je rodil leta 1880 v Trstu in se je pisal prvotno Sareani. Leta 1913 se je naselil v mestu Marseille, postal je francoski državljani in je tudi spremenil ime v Sarret. Ljudje najbolj temne preteklosti so kar vreli k njemu in so cenili njegove letne dohodke na 60.000 fran-

Pavel Keller:

15. nadaljevanje.

„Hubert“

Roman iz gozdov.

Poslovenil dr. Ivan Dornik.

Če pridem do delavcev v gozdu, ali pa do kmetov na polju, navadno obstanem pri njih in jih gledam pri delu. Kaj le mislijo o meni postavaču? Veliko lepega ne. Nadučitelj vse poletje ne gre na izprehod, čeprav bi mu bilo po naporeni službi v šoli zelo treba. Boji se kmetov, da bi ga opravljali. Kmet nima zmisla za izprehajanje. Če nima doma ali pa na polju nobenega dela več, gre spat, ali pa sede v krčmi za mizo. Človeka, ki brez namena teka po polju, ima za neumnega. In uverjen je, da bi tako kakor on, morali storiti vsi.

Nekoč sem vprašal mladega fanta, ki je ravnno sedel na plugu in grizel svoj kos kruha, ali bi se ne šel rajši malo izprehajati.

»Ne,« je rekel, »to bi bilo predolgočasno zame. Toda tako bogat, kakor ste vi, bi rad bil.«

Vprašal sem ga, kaj bi potem delal. Zasmeljal se je v zadregi, pa sem le spravil to le iz njega: ko bi bil bogat, bi kar naprej jedel mesene klobase, kupil bi si škornje in dal svoje dekletu učiti klavirja.

Fant je zopet začel z delom in s povešeno glavo šel za plugom. V svoji domišljiji si je ustvaril deveto deželó s klobasami, škornji in dekletom, ki bi igrala na klavir. Nekak načrt za življenje je že bilo to: najljubša jed, lepa obleka in nekaj zmisla za umetnost — više se tudi večina drugih ljudi ne povzpne.

Za mesene klobase mi ni, za škornje tudi ne čeprav bi jih lahko imel. Česar pa imeti ne morem, je dekletu, ki bi igrala na klavir.

Vedel bi že za tako.

Nesreča s Timom se je zgodila tako, kakor sem slutil že tedaj, ko ga je mladi Čresnik nagovoril, naj mu dovoli, da ga bo naslikal. Pač desetkrat je šel ta ničemurni fant v grad, vselej v svoji najboljši služabniški obleki. »Sejo« ima